

forældre, der vælger de frie skoler, lægger ind i det.

Derfor kan man kun appellere til de frie skoler om, at de lever op til at være et alternativ til folkeskolen. Jeg forstår dog godt spørgsmålet, men nu får jeg det jo så igen, går jeg ud fra.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Ja, for jeg bliver faktisk lidt ked af det, når fru Britta Schall Holberg siger, at det, det drejer sig om, er, at de frie skoler skal levere samme vare som folkeskolen. Og det her lovforslag lægger op til, at det rent faktisk kan lade sig gøre.

Så er det, jeg spørger: Hvad bliver der så tilbage af de frie skoler? Det, der er karakteristisk for de høringssvar, vi har fået, er jo, at der er megen stor uro omkring, hvilke rum vi i virkeligheden har til at lave det særegne tilbud til børnene og de unge, som gør, at det er et alternativ til folkeskolen.

(Kort bemærkning).

Britta Schall Holberg (V):

Det var måske heller ikke rigtigt at bruge udtrykket den samme vare, for jeg vil håbe, at enhver skole er forskellig. Når det er levende mennesker, kan det aldrig blive samme vare.

Jeg har meget stor tiltro til, at selv om man skal lave disse delmål, som vi jo har vedtaget at de frie skoler skal, og selv om man laver denne eksamensmulighed, så er og føler de frie skoler sig som et alternativ. Læg vel mærke til, og det er det, jeg synes er godt i lovforslaget, at de frie skoler kan vælge, om de vil lave disse prøver eller de ikke vil lave disse prøver.

Så må man jo altså i den enkelte frie skole vurdere, om man gavner sine elever bedst på den ene eller på den anden måde, for man kan da spørge sig selv, om man i det samfund, vi lever i i dag, i virkeligheden gavner eleverne, hvis de ikke har en sådan eksamen med sig. Det kan vi begræde, men sådan er det vel.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Det er i samme spor som fru Anne Baastrups spørgsmål, for jeg vil godt have Venstres ordfører til at præcisere, hvor forældreansvaret er blevet af.

Hvad er det for et ansvar, forældrene sidder tilbage med i forbindelse med den beslutning, det er at sætte sit barn i en fri skole, når staten på den her måde – jeg indrømmer fuldstændig lo-

gikken i det – styrer mere og mere både i forhold til indhold, i forhold til form og i forhold til den måde, tingene på den enkelte frie skole skal foregå på?

(Kort bemærkning).

Britta Schall Holberg (V):

Jeg har altså stadig væk tiltro til, at forældre-kredsene rundt omkring og de lærerkredse, der er på de frie skoler, føler, at de har et større spillerum. Jeg håber også, at de har, og det håber jeg ikke at jeg fornærmer nogen folkeskole ved at sige, et engagement, som bærer, at de netop har valgt den frie skole. Jeg tror, der er en eller anden sammenhæng her.

Så bliver jeg også nødt til at sige, som jeg også sagde til fru Anne Baastrup før, at jeg synes, at sagen er, at vi lever i et samfund, hvor det er godt at have en prøve med sig, at man har bestået en prøve. Jeg forstår f.eks. også, at efterskolerne gerne vil beholde deres 10.-klasses-prøve. Hvorfor vil de nu det? Fordi det er vigtigt for unge mennesker i dag at kunne gå ud og dokumentere, hvad de kan.

Vi kan begræde det og alt muligt, men sådan tror jeg virkeligheden er, og her i lovforslaget er det jo sådan, at man kan vælge. Det er det forældreansvar, der er rundt omkring på skolerne, at man jo kan vælge at sige: Vores skole tager ikke disse prøver, de er ikke en del af vores undervisning.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Jeg synes, ordføreren skylder at sige, at vælger man ikke at udvide prøverne, så kommer man under skærpet tilsyn; at det er en alt eller intet-situation.

Det vil sige, at skolen ikke længere kan beslutte, hvad det er for nogle prøver, man udbyder. Man skal enten gøre det fuldstændig ord til andet som folkeskolens prøve, eller også skal man ikke gøre noget. Og gør man ikke noget, kommer man både under skærpet tilsyn, og ens elever kommer til en obligatorisk optagelsesprøve, hvis de vil videre i uddannelsessystemet.

Derfor er det meget svært at se, hvad det er for et frirum, der er tilbage. Derfor tror jeg også, det er med vilje, at ordføreren siger, at hun har tillid til, at man har en følelse af frihed, for man har jo ikke nogen reel frihed. Lovgivningsmæssigt bliver man spundet fuldstændig ind i, at det, der bliver tilbage af den frie skole, er en folkeskole, som man betaler til.